

אי־שֵׁעִסְקִים יְהוּדִי מְגֵרְמָנִיה מְצִיע סְכּוּס־עֵתֶק לְצַעִירָה יִשְׂרָאֵלִית

הַמוֹכְנָה לְלִדַת לּוֹ יֵלֵד בְּלִי נִישׁוּאִין - וְכַתְּבַת „הָעוֹלָם הַזֶּה” נִפְגַּשָׁה

עִם נִצְיָגוֹ כְּדִי לְעַמּוּד עַל פְּרָטֵי הַהֲצָעָה הַיּוֹצֵאת דּוֹפֵן

לִלְדַת אֶת הַיֵּלֵד וְלֹא לְרֹאוֹתוֹ לְעוֹלָם - אוֹ שְׁאִקְבֵּל סְכּוּם חָד פְּעַמִּי, אוֹ שְׁאִקְבֵּל קִיֻּצְבָה חוֹדְשִׁית.

אִם אַחֲלִיט לְגַדֵּל אֶת הַיֵּלֵד בְּעִצְמִי (אוֹ יֵלְדָה, אוֹ תֹאמִים, אוֹ שְׁלִישִׁיה וְכֵן הֲלֵ-אֵה...), אִקְבֵּל קִיֻּצְבָה חוֹדְשִׁית.

מִקֵּס יִהְיֶה רֶשׁוּם כְּאִבּוֹ, וְכֹאשֶׁר יִמּוֹת יִירֶשׁ הַיֵּלֵד אֶת הַכֶּסֶף.

אִם אֲתַחַרֵּט וְאַרְצָה לְגַדֵּל אֶת הַיֵּלֵד בִּי-עִצְמִי וְלְעִצְמִי - לֹא אִקְבֵּל דָּבָר, אוֹ שֶׁ-אִקְבֵּל רֶק שְׁכֵר־טִירְחָה.

אִם אֲרֻצָּה לְגַדֵּל אֶת הַיֵּלֵד בְּכָל מְקוֹם אַחֵר בְּעוֹלָם, אוֹכֵל לְעִשׂוֹת זֹאת - אוֹ שֶׁהוּא יֵגַדֵּל אֶצֶל מִקֵּס עִצְמוֹ, וְאֵנִי אוֹכֵל לְבוֹא לְבַקֵּר אֶצֶלוֹ לְפַעֲמִים.

„מִקֵּס אֵינּוּ מְעוֹנִיִּין לְהַתְּחַתֵּן.” חוֹר אֲבָרָהָם שׁוֹב וְשׁוֹב.

הַשִּׁחָה נִמְשַׁכָּה עוֹד שְׁעָה אֲרוּכָה, וְכִי-הַמְשַׁכָּה דְנוּ בְּפִרְטִים טְכְנִיִּים שׁוֹנִים חֲסֵרֵי-חִשְׁבּוֹת.

הַעֲשִׂיִן וְאִישׁ עֵסְקִים חוֹשְׁבֵי-חוּץ, לְלֹא יֵלְדִים, אַחֲפֵשׁ אִשָּׁה הַמוֹכְנָה לְהַעֲנִיק לּוֹ יוֹשֶׁ

חֲאִשָּׁה תּוֹכָה לְתַמּוּרָה כְּסִפִּית נֹאוֹתָה!

לְפָנוֹת בְּכַתֵּב אֶל: ת.ד. 30118 תֵּל-אֲבִיב.

הַמּוֹדְעָה שֶׁהוֹפִיעָה בְּ„הָעוֹלָם הַזֶּה” בַּיּוֹלָי 1978

מְסוּגֵלַת לְלִדַת יֵלְדִים, בְּדִיקוֹת הַתֹּאמָה בִּינֵךְ לְבֵינֵי מִקֵּס. מִישֵׁר־דְּחִקִּירוֹת יַעֲרוֹךְ מַעֲקָב אַחֲרֵיִךְ כְּדִי לְדַעַת מֵה עֵבֶרְךָ וּמֵה הַרְקָע שֶׁלְךָ, אִם אֵינִי לְךָ מַחְלוֹת תּוֹרְשִׁיתוֹת הָעֹלָר לּוֹת לְפָגוּעַ בִּילֵד, אִם אֶת בְּרִיאָה מְבַחֲיָנָה נְפִשִׁית, וְעוֹד.”

„אֶת הָעֲנִיִּין הַכְּסִפִּי צְרִיךְ הִיָּה לְתַאֵם עִם מִקֵּס עִצְמוֹ. עֲלֶיךָ לְהַצִּיעַ מַחִיר, שְׁכֵן מִקֵּס אֵינּוּ מְעוֹנִיִּין לְהַתְּחַלֵּל בִּי-

אֲלֹא לְגַדֵּל יֵלֵד. כָּל בַּחּוּרָה וְטַעֲמִיהָ עִמָּה - כָּל אַחַת וְסִיפּוּרָה שֶׁלָּהּ.

כֹּאשֶׁר הַתְּחַלְנוּ, אֲבָרָהָם וְאֲנֹכִי, לְדוֹן בְּפִרְטִים, הַסְתַּבֵּר שֶׁהַעֲנִיִּין אֵינּוּ כִּלְכֶּךְ פְּשׁוּט.

אַחֲרֵי שֶׁשִּׁמַּעְתִּי אֶת סִיפּוּרוֹ, כִּמְעַט שֶׁ-הַשְׁתַּכְנַעְתִּי לְעִשׂוֹת זֹאת בְּעִצְמִי. זֶה נִירָאָה כִּלְכֶּךְ חָד וְחֹלֵק, בְּהַתְּחַלָּה, אֲבָרָהָם חֲשַׁב כְּבָר עַל כָּל הָאִפְשָׁרִיוֹת, עַל כָּל הַבְּעִיּוֹת

הַיְדוּעָה-בְּצִיבּוֹר שֶׁלּוֹ מְבֹגֶרֶת מְכִדֵי לִלְ-דָה, וְכֵן נֹוֹתָה בְּפָנָיו אִפְשָׁרוֹת אַחַת בְּלִי-בִד: לְהוֹרִישׁ אֶת כְּסָפוֹ לְאַחַת מְבֹגֶרֶת-אֲחוֹתוֹ, שֶׁגָּרוּ גַם הֵן בְּגֵרְמָנִיָּה. אוֹלָם אַחַת מֵהֵן נִסְעָה לְקִנְאָדָה וְהַתְּחַתְּנָה שָׁם עִם אִי-טִלְקִי, וְהַשְׁנִיָּה הִיגְרָה לְאַרְץ, וְלָרֹעַ מִלָּה הַתְּחַתְּנָה עִם יוּוֹנִי.

מִקֵּס, שֶׁהוּא יְהוּדִי, לֹא רָצָה לְהוֹרִישׁ אֶת-כָּל פְּרִיעַמְלוֹ בְּמִשְׁךְ הַשָּׁנִים לְמִי שְׁאֵינּוּ יְהוּדִי.

לְתַרוֹם אֶת כְּסָפוֹ לֹא רָצָה כִּי, לְטַעֲנָתוֹ, לֹא עֵבֶד כְּדִי לְחַלֵּק אֶת כְּסָפוֹ סַתֵּם, וְכֵן נִוֹלַד הָרַעִיּוֹן לְפִרְסָם מוֹדְעָה, וְלַחֲפֵשׁ בַּחֹר-רָה שֶׁתְּהִיָּה מוֹכְנָה לְהַקִּים לּוֹ יוֹשֶׁ שִׁיָּהִה חֵלֶק מִמֶּנּוּ, בְּשִׁרְיֹוֹדִמוֹ.

בְּגֵרְמָנִיָּה לֹא רָצָה מִקֵּס לְפִרְסָם אֶת הַי-מוֹדְעָה.

„הוּא הִיָּה יוֹכֵל לְעִשׂוֹת אֶת זֶה,” אָמַר לִי אֲבָרָהָם, „אוֹלָם לְמֵרוֹת שְׁבַגְרְמָנִיָּה יִהְיוּ מֵאוֹת קוֹפְצוֹת עַל הַמְצִיאָה, הֵן יִהְיוּ כוֹלֵן

„עֲנִיִּין לִי יֵלֵד!”

נִרְאָה הִיָּה כִי אֲבָרָהָם הַתְּרַשֵּׁם מֵהוֹפְעֵתִי עֲמוּקוֹת, וְהַבְּטִיחַ לִי כִי כְּבָר הַשְּׁבוּעַ יִשׁוּחַח טְלַפּוֹנִית עִם מִקֵּס וְיִקְבַּע לָנוּ פְּגִישָׁה.

„אֵל תַּעֲשִׂי הַרְבֵּה,” הוֹהִיר אוֹתִי, „כִּי מִקֵּס חוֹשֵׁב שׁוֹה מִזִּיק מֵאֵד לְבְּרִיאוֹת.”

נִפְרַדְנוּ בְּלִבְבִיּוֹת וְבַהֲבַטְחָה שֶׁנַּעֲמוּד בְּ-שֶׁר טְלַפּוֹנִי.

אֵנִי מְצִידִי, כְּבָר וְיִתְרַתִּי עַל הַמִּילִיוֹן, אוֹלָם אַתָּן, בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל, אִם יֵשׁ בְּכֵן הַי-מוֹכְנוֹת לְהַקִּים יוֹרֶשׁ לְמִקֵּס - הוּא עֲרִיִן פְּנוּי.

מִשְׁאוּמָתָן עַל הַכֶּסֶף, בְּרַגַּע שִׁמְצָא בַּחֹר-רָה מַתְאִימָה, יִהְיֶה מוֹכֵן לְשֵׁלֶם כָּל סְכּוּם סְבִיר.

„מִילִיוֹן דּוֹלָר, הוֹלֵךְ?” שְׁאַלְתִּי בְּחִיקוּוֹה, וְכִבֵּר רֵאִיתִי עִצְמִי פְּטוּרָה לְכָל חַיִּי מְבַעִיּוֹת פְּרִנְסָה. „אֵינִי מוֹסַמֵךְ לְעִנּוֹת לְךָ,” הַשִּׁיב, אִמְרַתִּי לְךָ, כָּל הָעֲנִיִּין הַכְּסִפִּי יִתּוּאֵם עִם מִקֵּס. אֵנִי רֶק עוֹרֵךְ אֶת הַחִיפּוּשִׁים אַחֵר הַבַּחּוּרָה הַמַּתְאִימָה.”

אֶת הַכֶּסֶף, כֵּךְ הַבְּטִיחַ לִי אֲבָרָהָם, אוֹכֵל לְקַבֵּל בְּאַחַת מִשְׁתֵּי צוּרוֹת, אִם אַחֲלִיט

הָעוֹמְדוֹת לְצוּץ, וּבִשְׁתִּיחָף עִם עוֹרְכֵי-דִין חֲשַׁב גַּם עַל כָּל הַצֵּד הַמִּישִׁפְטִי. מִסְתַּבֵּר כִּי מְבַחֲיָנָה חוֹקִית, אוֹמְנָם, אֵינִי בְּכֶךְ כָּל עִבְרָה. מְבַחֲיָנָה הַיְהוּדוֹת, כָּל עוֹד הָאִשָּׁה אֵינָה נִשׁוּאָה הָעֲנִיִּין מוֹתֵר. כְּלוּמֵר, אֵינִי כָּל חוֹק הָאוֹסֵר עַל בַּחּוּרָה יְהוּדִיָּה כְּשֶׁרָה לְלִדַת יֵלֵד לְאִדָּם תַּמּוּרַת כְּסָף.

וְכֹאֵן הַתְּחַלֵּל אֲבָרָהָם מִפְּרֵט בְּפָנָי אֶת הַכָּל: „קוֹדֵם כָּל עֲלִיךְ לְעַבּוֹר בְּדִיקוֹת בְּרִיר-אוֹת יִסּוּדִיּוֹת, שֶׁתְּכַלּוֹלְנָה בֵּינֵן הַשָּׂאֵר גַּם בְּדִיקוֹת דָּם, בְּדִיקוֹת כְּדִי לְדַעַת אִם אֶת

נּוֹצְרִיּוֹת, כִּי הַיְהוּדִיּוֹת לֹא יִהְיוּ מוֹכְנוֹת לְעִשׂוֹת אֶת זֶה. לְכֵן פְּרַסְמֵתִי אֶת הַמּוֹדְעָה בְּאַרְץ הַבְּעוֹלָם הַזֶּה.”

כּוֹלֵן רּוֹצוֹת כְּסָף

הַיְעִינּוֹת הַמּוֹדְעָה בְּאַרְץ הַיִּתָּה קֵט־זָנָה מִן הַמְצוּפָה. תְּרִיסֵר בַּחּוּרוֹת בְּלִבְדֵּךְ כְּתַבּוּ לְאֲבָרָהָם, וְכֹאשֶׁר חָחֵל בְּפִגִּישׁוֹת עִימָן, הַסְתַּבֵּר לּוֹ כִּי שְׁלוֹשׁ מֵהֵן עִיתוֹנָאֵר יוֹת שְׂרָצוּ לְקַבֵּל סִיפּוּר. הֵן הַשְּׁתַּדְּלוּ לְהִסִּי-תִיר זֹאת, אִךְ הוּא גִילָה אֶת הַדָּבָר בְּתוֹךְ הַשִּׁחָה עִימָן.

הַרְבִּיעִית, שֶׁבְּהַתְּחַלָּה נִרְאָתָה הוֹטָה, לֹא הִיָּתָה אֲלֹא סוֹפֵר־יֵלְדִים וּמְשׁוֹרֶרֶת מַחִיפָה. הִיא נִכְשָׁלָה כְּשֶׁאֲמָרָה לְאֲבָרָהָם: „מְכִסֵּר מוֹם, אִם לֹא יִיצָא מִזֶּה שׁוֹם דָּבָר, אוֹכֵל לְכַתּוֹב עַל זֶה סֵפֶר.”

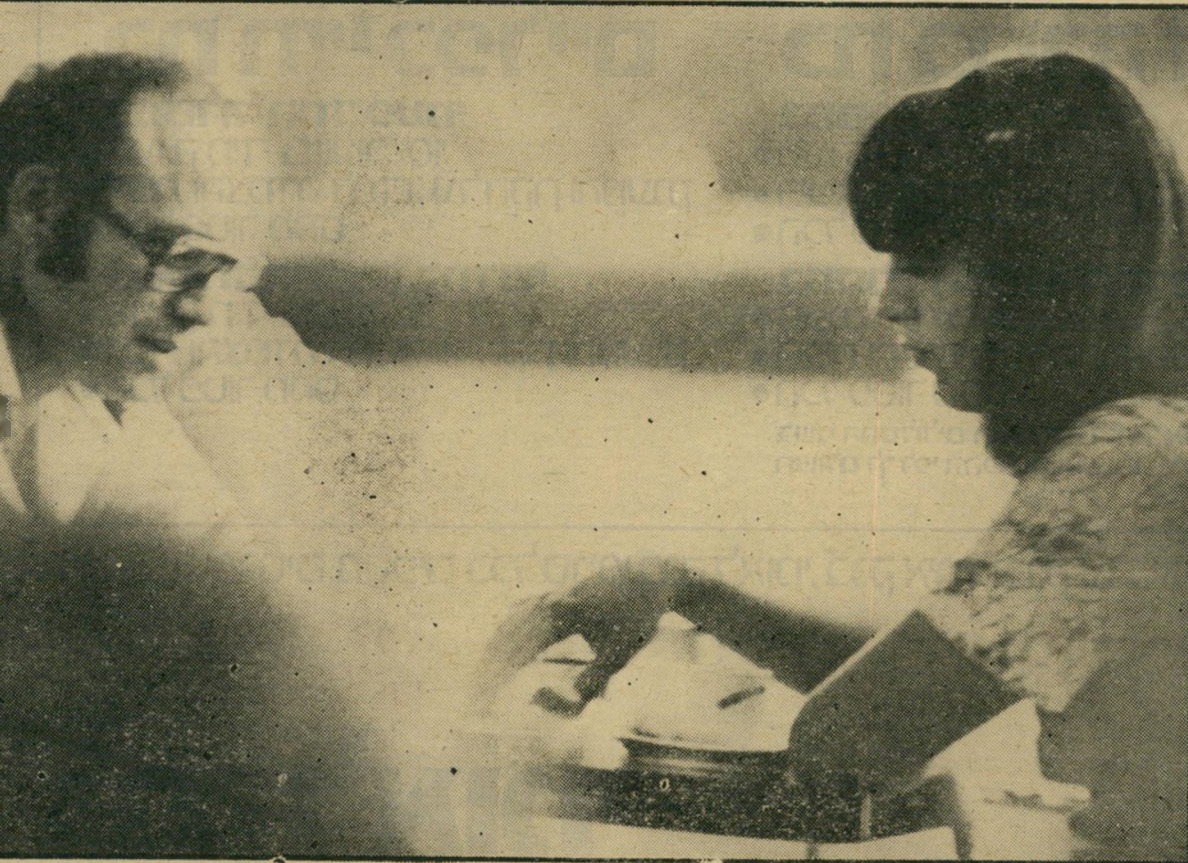
הִי גַם בַּחּוּרוֹת שְׁבֹאוּ סַתֵּם כְּדִי לְשַׁמּוֹעַ סִיפּוּר מְעוֹנִיִּין, וְאוֹתָן שִׁלַּח אֲבָרָהָם מִיַּד. אַחֲרוֹת הִיוּ צַעֲרִירוֹת מְדִי. הִיָּתָה גַם חִירִי-לֵת, שְׁבֹאָה בְּטַעֲנָה שֶׁהִיא מְעוֹנִיָּנָה לְ-שׁוֹת אֶת הַיֵּלֵד כְּדִי „לְהִיפְטֵר מֵהַשִּׁירוֹת הַי-צְבֹאִי.” דָּבָר זֶה לֹא נִירָאָה לְאֲבָרָהָם אֲמִיר תִּי, וְאַחֲרֵי שֶׁחִקֵּר אוֹתָהּ מַעַט הַסְתַּבֵּר לּוֹ כִּי הַמְנִיעַ הָעִיקְרִי שֶׁלָּהּ הוּא הַכֶּסֶף, גַּם הִיא לֹא הַתְאִימָה, מִשׁוֹם שֶׁ„הִיָּתָה קִלְת־דַּעַת מְדִי, וְלֹא נִירָאָה כִּי שְׁקֵלָה אֶת הָעֲנִיִּין בְּרִצְיָנוֹת.”

בַּחּוּרָה נּוֹסֶפֶת לֹא הַתְּעַנִּינָה כָּלֵל בְּפִרְ-טִים. הַדָּבָר הַיְחִידִי שֶׁעֲנִיִּין אוֹתָהּ הִיָּה הַכִּי-סֵף. „תְּגִיד לִי רֶק כְּמָה מְשֻׁלְמִים, וְאֵנִי מְסַכִּימָה,” אָמְרָה לְאֲבָרָהָם. „בַּחּוּרָה כּוֹאֵת לֹא טוֹבָה יוֹתֵר מִזּוֹנָה פְּשׁוּטָה.” אָמַר לִי „וְלִכֵּן הוֹדַעְתִּי לָהּ מִיַּד שֶׁאֵינָה מַתְאִימָה.” מִתּוֹךְ כָּל הַבַּחּוּרוֹת שֶׁכְּתַבוּ אֵלָיו נִשְׁאָרָה רֶק אַחַת מַתְאִימָה, וְהִיא כְּבָר נִפְגַּשָׁה עִם מִקֵּס. אוֹלָם מִקֵּס וְאֲבָרָהָם אֵינָם מִמְהָרִים. הֵם חוֹשְׁבִים כִּי כְּדֹאֵי לְמַצוֹת אֶת כָּל הָאִפְ-שְׁרִיוֹת.

הִיוּ בַּחּוּרוֹת שֶׁחֲשָׁדוּ בְּאֲבָרָהָם כִּי מִשְׁהוּ אַחֵר מְסַתֵּר מֵאֲחוּרָיו, וְדָרְשׁוּ בְּכָל תּוֹקֵף שִׁיגְלָה לָהֵן מֵהֵם מְנִיעֵיו הָאֲמִיתִיִּים. הֵן שְׁאַלוּ שְׁאֵלוֹת כְּמוֹ: „אִיךְ הוּא נִרְאָה?” (הַכּוֹנֵנָה לְמִקֵּס).

פְּרֵט לְבַעִיִּית הַתְּשֻׁלוֹם, רָצוּ אוֹתָן בַּחֹר-רוֹת לְדַעַת גַּם הִיכֵן יִיֵלְדוּ אֶת הַיֵּלֵד, אִם הָעֲנִיִּין חוֹקִי, מֵהַ יִקְרָה אִם תִּיווֹלַד בַּת, אוֹ תֹאמִים. מֵהַ יִקְרָה אִם לְבִסוֹף תַּחֲחַרֵּט נָה, וְהַתְּחַלְטָה כִּי הֵן רּוֹצוֹת בִּילֵד.

בֵּינֵן הַבַּחּוּרוֹת הִיוּ שְׁלוֹשׁ שִׁרְצוּ אֶת הַיֵּלֵד לְעִצְמָן, בַּחּוּרוֹת שְׁאֵינֵן רּוֹצוֹת לְהַתְּחַתֵּן

שְׁגוֹלֵל בְּאוֹזְנֵי הַכְּתַבַּת סִיפּוּר אֲנוּשִׁי נּוֹגַעִילֵלֵב, עַל אִדָּם שְׁבֹנָה אֶת עִצְמוֹ בְּדֶרֶךְ הַקִּשָּׁה, וְעַתָּה, הַבְּהִיעוּ לְגִילֵי שְׁשִׁים, הוּא רּוֹצֵה בַּחּוּרָה יְהוּדִיָּה מַתְאִימָה שֶׁתַּעֲשֶׂה לּוֹ יֵלֵד כְּדִי שׁוֹה יִירֶשׁ אֶת הַמִּילִיוֹנִים.

הַכְּתַבַּת וְהַנְּצִיָּג

עַל טַפֵּל קָפָה בְּקַפְרִית יוֹקְרָה בְּתֵל-אֲבִיב נִפְגַּשָׁה כְּתַבַּת הָעוֹלָם הַזֶּה יִאִירָה יִסְמִין (מִימִין) עִם אֲבָרָהָם, נִצְיָגוֹ שֶׁל אֵיל־הַעֲטָקִים